

Un diccionari romàntic

Els anys passen. Ens deixen companys que no hauran pogut veure la terra promesa ara que comencem a albirar-ne els primers pujols. Pensi en el patriota Josep Coloma i Fontcuberta, el lexicògraf Lluís Marquet i Ferigle, l'historiador i crític Miquel Porter i Moix, l'Aristides de la Sènia amic dels meus vint anys i tants més... Esteve Albert (Dosrius 1914-Andorra la Vella 1995) era l'un d'ells. En un diccionari emocionant i apassionant, l'editor maresmenc Jordi Solé i Camardons, lluitador incansable, l'homenatja. Un llibre molt àgil, amè perquè, en comptes d'una biografia convencional, es presenta com un diccionari. Un veritable diccionari amb entrades on el lector es pot esbargir saltant d'una referència a l'altra. A través d'aquesta obra pietadosa es dibuixa la personalitat d'un gran català, d'un home que va lluitar tota la seva vida amb tota la seva energia. Exiliat de l'interior a Andorra, Albert s'enamora de la seva parla. "El llenguatge dels andorrans incontaminats és un llenguatge magnífic, net, pur, rutilant, com ho era els segles X i XI. (...) Demés, usen uns mots d'una estricta llatinitat com pauca, capitar, exoït, posobra etc." (pàgina 165).

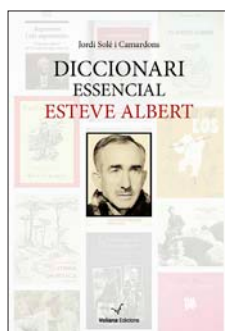
D'Andorra estant, Esteve Albert va actuar en totes les terres catalanes. A la Catalunya del Nord, va contribuir a mantenir viva la flama de l'esperança. També es va allistar al Centre d'Agermanament Occità Català per ajudar els nostres germans occitans. Aquest interès per la cultura d'oc potser li va donar la idea d'adaptar les pastorals provençals aclimatant-les als Països Catalans. "Va ser l'inventor i impulsor dels pessebres vivents. El primer i un dels més coneguts va ser el d'Engordany, a Andorra, el 1955, però també el de la catedral d'Elna, el de la badia de Cadaqués (...) o el de la badia de Roses, anomenat per Albert 'el pessebre dels pescadors'" (pàgina 211). M'agrada particularment que, més enllà de la política, Esteve Albert hagi estat l'amic de Josep Maria de Porcioles i Colomer, alcalde franquista de Barcelona. "Aprofità al màxim l'amistat amb l'alcalde Porcioles per fer possible la represen-

Jordi Solé i Camardons

tació de les seves obres teatrals o per exigir que la bandera catalana fos hissada en el balcó de l'ajuntament (segons una anècdota que ens explica Jordi Pasques)" (pàgina 223). Profundament cristià, Esteve Albert era catòlic, creient i practicant. "Va estudiar al Seminari, tot i que en va sortir aviat sense fer-se capellà. (...) Durant la guerra civil va salvar molts creients i religiosos del perill de ser assassinats pels incontrolats" (pàgina 239). Sense oblidar mai l'home i la pàtria catalana, Esteve Albert posava Déu al cor de la seva vida. Era un cristià autèntic, modern, obert a tots els vents de la religiositat, a la misèria moral dels homes privats de la llum divina. Esteve Albert m'apareix com un catòlic lúcid, conscient que els capellans són sants perquè l'Església procedeix de l'Evangeli i pecadors per la seva humanitat.

Folklorista apassionat, col·leccionista de paraules, somniador sublim, Esteve Albert és una personalitat entranyable. Gràcies a aquest diccionari, coneixerem millor la seva obra, font de meditacions i exemples.

Diccionari essencial Esteve Albert, el primer druida català

JORDI SOLÉ I CAMARDONS

Voliana Edicions
Argentona, abril 2015
329 pàgines